

EFTIR JÓL.

Gert til Sigurðar frá Víðimýri.

Svo þá eru Jólin þessi frá—

Og þú lékst þér suð'r í bænum,
 Í kofanum norpti' eg norður við á
 Og næddi' í vetrarblænum.
 Og milli' okkar heiðin og hriðin lá,
 Eitt hundrað mílna' af gaddi' og snjá.

En Jól eru meskin og munar ei gránd

Um mælistig norður á bóginn,
 Og víst er þeim sama um veður og laud,
 Um vetur og frostið og snjóinn.
 Þau setjast þar að sem að lundin er létt
 Og lífið og fjörið er komið á sprett.

Því manstu' ekki heima hvernig það gekk

Að helga þau Jól hverjum smávöxnum rekk?
 Enn kann eg þau hátíða-höldin,
 Og allan þann hlæjandi hátíðabrag
 Við hoppið og skoppið þann guðslangan dag,
 Og leikinn við ljósin um kvöldin.

Að fleygjast á skiðum af fellunum,

Að fljúga á skautum á svellunum,
 Á svigum að hendast af hengjunum,
 Að hleypa' eftir velli og engjunum—
 Að eltast á kveldin af „kellunum“,
 Og hvekkja þær sífelt með brellunum,
 Sem fastlega hétu að „flengja' 'onum“,
 Sem fyrstum þær næðu' af drengjunum.

Og ósvikin gleði og andagift ný

Var í hverjum þætti þeim jólaleik í.